

Det Radikale Venstre er tilhænger af, at alle fødevarer skal ernæringsmærkes som en indkøbsvejledning til den travle forbruger. Det Radikale Venstre mener, at en sådan ernæringsmærkning bør ske med udgangspunkt i de principper, som gælder for »Spis Mere, Mindre, Mindst«-mærket kombineret med en farve, der signalerer, at den pågældende fødevarer er bedst i kategorien. Et sådant mærke vil både være enkelt at forstå og samtidig give forbrugerne mulighed for at vælge det ernæringsmæssigt bedste produkt i kategorien.

Det Radikale Venstre ser ernæringsmærkning af alle fødevarer som et vigtigt bidrag til at bekæmpe den fedmeepidemi, som giver stadig flere danskere et dårligt liv med blandt andet sukersyge og hjerte/karsygdomme.

Det Radikale Venstre må konstatere, at det er nødvendigt med et lovbestemt ernæringsmærke, dels fordi fødevarerindustrien og detailhandelen tilsyneladende har boykottet den frivillige ordning med »Spis Mere, Mindre, Mindst«-mærket, som regeringen lancerede den 1. april 2007, og dels fordi fødevarerindustrien og detailhandelen ikke frivilligt kan forventes at ville mærke de produkter, som har en ernæringsmæssigt u hensigtsmæssig sammensætning, med eksempelvis »Spis Mindre« eller »Spis Mindst«. Endelig er der ved at fremkomme en skov af forskellige private ernæringsmærkninger – senest den såkaldte GDA-mærkning – som en række af de store internationale fødevarerkoncerner agter at mærke deres produkter med. Disse mange ordninger hviler på hver sit tekniske grundlag og risikerer at vildlede snarere end at vejlede forbrugerne. Det taler for en fælles, lovbaseret ernæringsmærkning for alle fødevarer understøttet af offentlige informationskampagner.

Det står imidlertid efter udvalgsbehandlingen af beslutningsforslaget klart for Det Radikale Venstre, at EU-retten ikke – hvilket Socialdemokratiet anførte under 1. behandling af forslaget – rummer mulighed for at lave et obligatorisk dansk ernæringsmærke, og at vejen frem derfor er at arbejde for et fælles EU-ernæringsmærke. Det Radikale Venstre er i den sammenhæng enig i de bemærkninger, som fremføres herom i betænkningensbidraget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det Radikale Venstre vil ikke medvirke til at bryde EU-retten og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Det Radikale Venstre ser et frivilligt nordisk ernæringsmærke, som Dansk Erhverv efterspørger og tilsyneladende er indstillet på at anvende, som et skridt på vej i den rigtige retning, men ikke som en erstatning for en lovbestemt ordning.

Et *mindretal* i udvalget (S) vil hverken stemme for eller imod beslutningsforslaget ved 2. (og sidste) behandling.

Socialdemokratiet vil gerne have et ernæringsmærke, så forbrugerne nemt og hurtigt kan træffe et sundt valg – et ernæringsmærke, som er på forsiden af varen, og som på en overskuelig måde kan hjælpe forbrugerne i en travl hverdag.

Drøftelserne om et ernæringsmærke har imidlertid været i hårdknude. Hele tre forbrugerministre har prøvet at få detailhandelen til at indføre en frivillig mærkning, men alle tre ministre har måttet opgive. Socialdemokratiet har hele vejen igennem støttet ministrenes bestræbelser. Socialdemokratiet har også klart tilkendegivet, at såfremt der ikke blev fundet en frivillig løsning, er Socialdemokratiet parat til med lovgivning at indføre en obligatorisk mærkningsordning.

Lige nu er der intet mærke i de danske butikker. Forbrugerministerens udmærkede »Spismærke« er ikke på varerne, men gemt af vejen på internettet, og der har ikke været indikationer på, at mærket vil komme på varerne ude i butikkerne. Det hjælper ikke forbrugerne ret meget.

Sideløbende med udvalgsarbejdet har Socialdemokratiet derfor haft intensive drøftelser med detailhandlerne og lagt maksimalt pres på dem, for at få dem til at indføre et ernæringsmærke. Dette initiativ har båret frugt, og detailhandelen er nu indstillet på at indføre en mærkning.

Allerhelst ville Socialdemokratiet gerne have et fælles EU-mærke. Det står imidlertid mere og mere klart, at vi ikke kan forvente at få et fælles EU-ernæringsmærke inden for en overskuelig fremtid. Socialdemokratiet mener derfor, at Danmark bør vende sig mod sine nordiske kolleger og finde en fælles ordning dér. Svenskerne har et nøglehulsmærke, og danskerne har rammerne for »Spis-mærket«. De to mærker ligger meget tæt på hinanden, så her er der potentielle for at finde en fælles nordisk løsning. Socialdemokratiet opfordrer derfor forbrugerministeren til at tage kontakt med sine nordiske kolleger for at finde en hurtig fælles løsning.